

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/161/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614204068
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614204068.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Mária Tvrdíková, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpený advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnir s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému P. B., nar. XX.X.XXXX, O. XXX/X, XXX XX F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpené advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 861,6 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 389,79 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 1.8.2011 do zaplatenia v 10,- Eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Trovy konania žalovanému n e p r i z n á v a a žalobca n e m á právo na ich náhradu.

IV. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 14,32 Eur na účet jeho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, číslo účtu 42949572/0200, IBAN: SK 72 0200 0000 0000 4294 9572, SWIFT: SUBASKBX, VS: 1691439 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. P r i p ú š ť a vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa „POS“, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 na strane žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 861,60 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 1.8.2011 do zaplatenia.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 20.1.2010 zmluvu o pôžičke č. 5004664, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.844,15 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 35 mesačných splátkach v sume 52,69 Eur. Do podania žaloby žalovaný z uvedenej sumy uhradil 968,20 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a

podmienkami k zmluve, listom - vypovedanie zmluvy zo dňa 23.7.2011, vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

Návrhom zo dňa 1.10.2014 žalobca oznámil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.8.2014 v súlade s ustanovením § 524 a násl. Občianskeho zákonníka spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok postúpila pohľadávku proti žalovanému na neho a navrhol pripustiť zmenu účastníkov v konaní. Uznesením č. k. 2C/161/2014-26 zo dňa 23.10.2014 bolo pripustené, aby do konania na strane žalobcu namiesto spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 25 724 803.

Oznámením zo dňa 20.8.2014 vstúpilo do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník na podporu žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 6.2.2015 uviedol, že v predmetnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. V zmysle týchto kogentných noriem by aplikácia Obchodného zákonníka prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Na podporu svojho tvrdenia dal do pozornosti platné znenie § 52 ods. Občianskeho zákonníka. Ďalej napadol, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka konečnej splatnosti úveru, formulácia 35 mesiacov

2C/161/2014

- 3 -

podľa jeho názoru nespĺňa požiadavku vyjadrenú v zákone. V zmluve taktiež nie je uvedený údaj o výške, počte a termíne splátok, ani len istiny. Zákon však vyžaduje tieto údaje uvádzať nielen pri istine, ale aj úrokoch a iných poplatkoch. Bez konkrétneho termínu splatnosti sa nedá zistiť prvý deň omeškania splátky. Podľa jeho názoru, vzhľadom na absenciu uvedených údajov je tento úver bezúročný a bez poplatkov Z toho dôvodu je potrebné, aby žalobca presne špecifikoval z čoho pozostáva uplatnená suma, ale hlavne je potrebné špecifikovať, čo už spotrebiteľ zaplatil. Následne je potrebné porovnať sumu prijatú od dodávateľa spotrebiteľom, to je poskytnutý úver a odpočítať od nich sumu, ktorú spotrebiteľ dodávateľovi zaplatil bez ohľadu na to, na aký účel dodávateľ tú ktorú platbu započítal. V prípade kladného rozdielu v prospech dodávateľa ide o sumu bezdôvodného obohatenia, na vydanie ktorého má dodávateľ nárok. Vo zvyšku navrhol žalobu zamietnuť.

Pojednávania konaného dňa 11.2.2015 sa právny zástupca žalobcu a právny zástupca vedľajšieho účastníka nezúčastnili, hoci im bolo predvolanie na pojednávania riadne a včas doručené, preto súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. konal v ich neprítomnosti, pričom prihliadol na obsah spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 5004664 zo dňa 20.1.2010 je zrejme, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 uzatvorila so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 1.357,99 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 23,97 %. Žalovaný sa zaviazal predmetnú pôžičku splácať v mesačných splátkach vo výške 52,69 Eur v počte 35 splátok, a to poštovou poukážkou. Konečná splatnosť bola uvedená 35 mesiacov a celková suma pôžičky 1.844,15 Eur. RPMN bola vo výške 23,97 %. Priemerná hodnota RPMN vo výške 23,97 % a celkové náklady spotrebiteľa 486,16 Eur.

Predchodca žalobcu listom zo dňa 23.7.2011 označeným ako vypovedanie zmluvy, vypovedal zmluvu č. 5004664 ku dňu 23.7.2011 a zároveň žalovaného vyzval, aby v lehote päť dní od doručenia tohto vypovedania uhradil dlh v celkovej sume 950,75 Eur. Predmetná upomienka bola žalovanému doručená dňa 26.7.2011.

Z prehľadu splátok (č. I. 7 spisu) je zrejmé, že žalovaný na poskytnutej pôžičke celkom zaplatil sumu 968,20 Eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.8.2014 je zrejmé, že pohľadávka voči žalovanému bola postúpená na žalobcu.

Písomným podaním zo dňa 28.1.2015 žalobca namietal neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu nepreukázania súhlasu žalovaného. Poukázal na

2C/161/2014

- 4 -

to, že v zmysle ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. je nevyhnutnou súčasťou oznámenia združenia o vstupe súhlas účastníka, popri ktorom sa má zúčastniť na konaní. Inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Vzhľadom na to, že združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo zastáva názor, že nespĺnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva. Uvedený nedostatok nie je možné zhojiť výzvou zo strany súdu, adresovanou žalovanému na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka, nakoľko takúto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na uvedené ma za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu žalovaného je právne neúčinný a navrhol, aby súd na oznámenie združenia o vstupe do konania bez súhlasu žalovaného neprihliadal a združenie ako vedľajšieho účastníka do konania nepripustil.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že na okolnosti poskytnutia pôžičky si už nepamätá. Kým pracoval, pôžičku splácal. Nemal ani prehľad, v akej výške pôžičku splatil. Súhlasil s tým, aby do konania ako vedľajší účastník na jeho strane vstúpilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“. Poukázal na to, že v súčasnej dobe je v zlej finančnej situácii, nepracuje ani on, ani jeho manželka a mesačne poberajú sociálnu dávku vo výške 259,20 Eur. Z toho musí uhrádzať nájomné vo výške 105,- Eur, splácať dlh na nájme vo výške 10,- Eur, dlh na poplatku za odpad vo výške 10,- Eur. Celkom mu zostáva suma 134,20 Eur, pričom má tri vyživovacie povinnosti.

Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a násl.).

Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (20.1.2010), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru, môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je

2C/161/2014

- 5 -

fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy a spotrebiteľskom úvere.

Podľa 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

g/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/,d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo aj boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné

2C/161/2014

- 6 -

ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v prospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 5004664 dňa 20.1.2010, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.357,99 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 52,69 Eur v počte 35.

Z predmetnej zmluvy nie je zrejme, kedy nastala konečná splatnosť spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z ust. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Významom tohto ustanovenia je totiž, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet

2C/161/2014

- 7 -

splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematickologickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného časového údaja), ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva o úvere, ani všeobecné úverové podmienky, údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahujú (v zmluve je uvedené ako konečná splatnosť 35 mesiacov) nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. Nakoľko predmetná zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje, možno konštatovať, že uvedený úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o úvere je taktiež možné konštatovať, že uvedená zmluva neobsahuje náležitosť § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia

byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absenteje.

Zákon o spotrebiteľských úveroch s neuvedením náležitostí: konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšky, počtu a termínov splátok, istiny úrokov a iných poplatkov spojil závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 4 ods. 3 ZoSÚ). Z uvedených dôvodov preto súd uzavrel, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Preto ani platby žalovaného nemali byť započítané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítané iba na úhradu úverovej istiny, t. j. sumy, ktorú žalobca žalovanému reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaný zaplatil celkom sumu 968,20 Eur a žalobca žalovanému poskytol úver vo výške 1.357,99 Eur, zaviazal súd žalovaného na zaplatenie sumy 389,79 Eur ($1.357,99 - 968,20 = 389,79$) tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

2C/161/2014

- 8 -

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Aj keď žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, aj pred zosplatením celého úveru listom zo dňa 23.7.2011, žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania až odo dňa 1.8.2011 (t. j. po uplynutí 5 dní od doručenia výzvy k splateniu celého úveru). Vzhľadom na to, že súd nemôže žalobcovi priznať nárok vo vyššom rozsahu, ako sám žalobca žiada (§ 153 ods. 2 O.s.p.), žalobcovi patrí úrok z omeškania až od 1.8.2011 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca mal vo veci úspech vo výške 389,79 Eur a žalovaný vo výške 471,81 Eur. Žalovanému však žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, preto mu súd trovy konania nepriznal.

Boli priznané trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Bola priznaná odmena za 2 úkony právnej pomoci po 51,45 Eur v zmysle § 10 ods. 1 AT a to: prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. písm. a/ AT), písomne vyjadrenie zo dňa 6.2.2015 (§13a ods. 1 písm. c/ AT), režijný paušál 1 x 8,04 a 1 x 8,39 Eur (§13a ods. 4 AT) a 20 % DPH v sume 23,87 Eur. Celkom trovy vedľajšieho účastníka predstavujú sumu 143,20 Eur. Vzhľadom na 10 % mieru úspechu vedľajšieho účastníka predstavujú trovy konania sumu 14,32 Eur.

Povinnosť žalovaného prisúdené trovy konania zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalovaný sa v súčasnej dobe nachádza v zlej finančnej situácii, preto súd dospel k záveru, že je dôvodné za účelom úhrady prisúdenej pohľadávky povoliť mu mesačné splátky tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Podľa § 93 ods. 2 Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť

2C/161/2014

- 9 -

konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. je zrejmé, že do konania ako vedľajší účastník môže vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného zákona. Predmet činnosti takejto právnickej osoby musí mať súvis s predmetom ochrany, ktorý sa uplatnil v sporovom konaní. Zo spisu súd zistil, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a. s. uzavrel so žalovaným dňa 2.6.2008 zmluvu o poskytnutí pôžičky. Z výpisu z Obchodného registra je zrejmé, že predmetom činnosti právneho predchodcu žalobcu je poskytovanie úverov, teda tento vystupoval pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda vystupoval ako spotrebiteľ. Je preto zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Združenie je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že medzi účastníkmi bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva a predmetom činnosti združenia je ochrana práv spotrebiteľa, súd pripustil vstup združenia ako vedľajšieho účastníka do tohto konania. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. práve v prípade právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľa nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu.

V predmetnej veci zaslal súd právnemu zástupcovi žalobcu i žalovanému oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktoré títo prevzali. Následne žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. Žalovaný má rovnako ako žalobca vedomosť o účasti vedľajšieho účastníka v tomto konaní a doposiaľ žiadnym spôsobom vstup združenia do konania nenamietal a nevyjadril k nemu nesúhlasné stanovisko.

Pokiaľ ide tvrdenie žalobcu, že združenie nepredložilo súhlas žalovaného s jeho vstupom do tohto konania, je potrebné poznamenať, že žalobca poukazuje na znenie § 93 ods. 3 O.s.p. účinné od 1.1.2015, pričom podľa názoru súdu toto ustanovenie nemôže pôsobiť retroaktívne. Združenie vstúpilo do konania dňa 20.8.2014, kedy zákon súhlas účastníka ako súčasť oznámenia o vstupe nevyžadoval.

Podľa názoru súdu sú splnené všetky podmienky pre vstup združenia do tohto konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v súlade s právnou úpravou účinnou v čase vstupu združenia do tohto konania, pričom žalovaný na pojednávaní vyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do

konania. Súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto

rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť

s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.